Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0365

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, T.I. van Bommel-Scheffer,
mr. J. van der Beek, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Datum uitspraak	20 april 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Santander Consumer Finance S.A. (branche Nederland), gevestigd te Utrecht, verder te noemen Santander
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Fraude. Santander heeft de consument beschuldigd van fraude bij de aanvraag van een persoonlijke lening en heeft de persoonsgegevens van de consument voor vijf jaar geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie, het Intern Verwijzingsregister, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De consument vordert dat Santander zijn persoonsgegevens verwijdert uit het Extern Verwijzingsregister. Daarnaast vordert hij een schadevergoeding van Santander. De commissie oordeelt dat opname van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister gerechtvaardigd is, omdat er een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden is dat de consument heeft gefraudeerd bij de aanvraag van de persoonlijke lening. Santander mag de registratie in dit register handhaven en hoeft ook de registratieduur van deze registratie niet te verkorten. Santander hoeft ook geen schade aan de consument te vergoeden. De commissie wijst de vorderingen af.

1. De procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de documenten inclusief bijlagen die partijen aan Kifid hebben ingestuurd. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument en 2) het verweerschrift van Santander.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 29 januari 2026. De consument heeft zich twee dagen voor de hoorzitting afgemeld. De secretaris van de commissie heeft Santander daarover geïnformeerd. De commissie heeft de zaak vervolgens op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak van de commissie is daardoor niet bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

2.1 Op 23 juli 2025 heeft de consument bij Santander een persoonlijke lening van € 25.000,- aangevraagd. Bij deze aanvraag heeft de consument een werkgeversverklaring van 30 juli 2025 (hierna: werkgeversverklaring 1) en een loonstrook van juli 2025 gevoegd. In werkgeversverklaring 1 staat de vraag of sprake is van loonbeslag of loonsecessie. Deze vraag is met 'ja' beantwoord en de hoogte van het loonbeslag per maand is ingevuld.

2.2 Naar aanleiding van werkgeversverklaring 1 heeft Santander vervolgvragen aan de consument gesteld, waarna de consument een werkgeversverklaring van 7 augustus 2025 (hierna: werkgeversverklaring 2) aan Santander heeft verstrekt. In werkgeversverklaring 2 is het antwoord op de vraag ten aanzien van loonbeslag of looncessie met 'nee' beantwoord.

2.3 Op 8 augustus 2025 heeft Santander de consument een brief gestuurd. Hierin staat dat Santander de persoonsgegevens van de consument in verband met aanpassingen in werkgeversverklaring 2 en in de loonstrook van juli 2025 per 8 augustus 2025 voor de duur van vijf jaar (tot en met 8 augustus 2030) heeft opgenomen in de interne en externe registers van Santander.

2.4 Op 11 augustus 2025 heeft de werkgever van de consument een e-mail naar Santander gestuurd. In deze e-mail staat dat de werkgever van de consument werkgeversverklaring 2 niet heeft gemaakt of afgegeven. Verder staat in deze e-mail dat de loonstrook van juli 2025 is aangepast, dat er regels onzichtbaar zijn gemaakt, dat er een regel in het onderwerp is aangepast en dat de werkgever van de consument dit niet heeft gedaan.

2.5 Daarna heeft de consument een werkgeversverklaring van 14 augustus 2025 (hierna: werkgeversverklaring 3) aan Santander verstrekt. In werkgeversverklaring 3 is de vraag met betrekking tot het loonbeslag beantwoord met 'nee' en is het bruto jaarsalaris gewijzigd ten opzichte van werkgeversverklaring 1 en werkgeversverklaring 2.

2.6 Op 14 augustus 2025 heeft de consument bij Santander bezwaar gemaakt tegen de registratie van zijn persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister. In antwoord op zijn bezwaar heeft Santander de consument op 12 september 2025 per e-mail gevraagd om uitleg te geven over de verschillen in de werkgeversverklaringen en de aanpassingen in de loonstrook van juli 2025. Verder heeft Santander de consument gevraagd haar een onaangepaste loonstrook te sturen. De consument heeft niet op deze e-mail van Santander gereageerd.

2.7 Op 2 oktober 2025 heeft Santander de consument nog een e-mail gestuurd. Hierin staat dat de consument niet heeft meegewerkt aan het onderzoek van Santander, dat de consument niet eerlijk is geweest over de opschorting van het loonbeslag en dat Santander dat ziet als verzwarende omstandigheid.

Verder staat in deze e-mail dat de consument heeft geprobeerd om door middel van een aangepast document een krediet te verkrijgen dat hij zonder die aanpassingen niet zou hebben verkregen en dat het vervalsen dan wel aanpassen van documenten een dermate serieus vergrijp is dat het belang om de persoonsgegevens van de consument op te nemen in het Extern Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen hiervan voor de consument.

2.8 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en de vorderingen van de consument

2.9 De consument vordert dat Santander zijn persoonsgegevens verwijdert uit het Extern Verwijzingsregister. Daarnaast vordert hij een schadevergoeding van € 25.000,- van Santander.

2.10 De consument vindt dat de registraties van zijn persoonsgegevens in de interne en de externe registers van Santander onterecht zijn, maar vordert enkel verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister. In dit verband voert hij het volgende aan.

a. Ten onrechte heeft Santander aangegeven dat er beslag is gelegd op het salaris van de consument. De werkgever van de consument heeft dat met een werkgeversverklaring weerlegd.
b. Santander gaat uit van opschorting van het loonbeslag, maar de werkgever van de consument heeft in een werkgeversverklaring uitdrukkelijk aangegeven dat er geen sprake is van een loonbeslag. Daarmee toont de consument aan dat een wijziging die hij heeft aangebracht geen gevolg heeft voor de toewijzing van de persoonlijke lening die hij heeft aangevraagd.
c. Santander geeft aan dat de consument niet heeft meegewerkt aan haar onderzoek, maar ook dat is onjuist. De consument heeft zelfs bij zijn werkgever verklaringen afgelegd die niet hebben geleid tot zijn ontslag. De redenering van Santander is onjuist.
d. Santander schrijft dat de consument een bankafschrift heeft vervalst, maar ook dat is feitelijk onjuist en een reden om de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de externe registers van Santander te schrappen.
e. Het bedrag van € 25.000,-, dat de consument van Santander vordert, is het bedrag waarvoor hij een persoonlijke lening bij Santander heeft aangevraagd. Santander had dit bedrag aan de consument kunnen verstrekken. De consument lijdt schade doordat Santander dit bedrag niet aan hem heeft verstrekt.

Het verweer van Santander

2.11 Santander voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie zal eerst beoordelen of Santander de persoonsgegevens van de consument heeft mogen registreren in het Extern Verwijzingsregister. Als de commissie oordeelt dat deze registratie terecht is, zal de commissie daarna beoordelen of Santander de duur van deze registratie moet verkorten. Ten slotte zal de commissie beoordelen of Santander schade aan de consument moet vergoeden.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister

3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in, met name, het Extern Verwijzingsregister, voor hem verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het Extern Verwijzingsregister vaststellen dat er sprake is van opname van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen Santander maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Santander voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.[1]

3.3 Op het moment van de registraties van de persoonsgegevens van de consument op 8 augustus 2025 waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht. Hieruit volgt dat de opname van persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister slechts gerechtvaardigd is als de registraties in overeenstemming zijn met het PIFI, de AVG en de UAVG.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het Extern Verwijzingsregister. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector.

[1] Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, te vinden op www.rechtspraak.nl, en Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377, te vinden op www.kifid.nl.

3.5 Er is sprake van verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens indien het gaat om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Voor de verwerking van dergelijke strafrechtelijke persoonsgegevens heeft als maatstaf te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2] Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een *vermoeden* van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende.

Wat partijen verdeeld houdt

3.6 Partijen strijden over het antwoord op de vraag of de consument bij zijn aanvraag voor een persoonlijke lening fraude heeft gepleegd.

3.7 Santander verwijt de consument dat hij documenten bij haar heeft aangeleverd die vervalst dan wel aangepast blijken te zijn. Santander voert aan dat in werkgeversverklaring 1, die de consument bij zijn aanvraag voor een persoonlijke lening bij haar heeft ingediend, staat dat er sprake is van een loonbeslag. Toen Santander de consument daarmee heeft geconfronteerd, heeft hij werkgeversverklaring 2 bij haar ingediend. Daarin is het loonbeslag weggelaten, aldus Santander. Volgens Santander was ook de loonstrook over juli 2025 aangepast. Santander voert aan dat de werkgever van de consument heeft verklaard dat zowel de loonstrook over juli 2025 als werkgeversverklaring 2 niet origineel zijn en zijn aangepast en dat het loonbeslag van de consument niet is opgeheven, maar opgeschort. Santander is van mening dat de consument niet eerlijk is geweest over de opschorting van het loonbeslag. De consument heeft haar ertoe willen bewegen hem een persoonlijke lening te verstrekken die zij niet aan de consument zou hebben verstrekt als deze aanpassingen niet hadden plaatsgevonden, aldus nog steeds Santander.

3.8 Het standpunt van de consument is hiervoor weergegeven onder 2.10.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister is terecht

3.9 De commissie is alles overziend van oordeel dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.5 weergegeven maatstaf. Dit betekent dat Santander terecht heeft geconcludeerd dat er een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden is dat de consument heeft gefraudeerd bij zijn aanvraag voor een persoonlijke lening.

[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Voor de commissie is voldoende komen vast te staan dat de consument Santander ertoe heeft willen bewegen hem een persoonlijke lening te verstrekken door werkgeversverklaring 2 en de loonstrook van juli 2025 zo aan te passen dat hieruit blijkt dat er geen beslag is gelegd op zijn salaris. Daarvoor is het volgende redengevend.

3.10 Vast staat dat de werkgever van de consument in haar e-mail van 11 augustus 2025 verklaart dat zij werkgeversverklaring 2 niet heeft gemaakt of heeft afgegeven. Ook staat vast dat de werkgever in deze e-mail verklaart dat de loonstrook van juli 2025 is aangepast, dat er regels onzichtbaar zijn gemaakt, dat er een regel in het onderwerp is aangepast en dat de werkgever van de consument dit niet heeft gedaan. In het klachtformulier schrijft de consument het volgende: *"(...) Daarmee toon ik aan dat een door mij uitgevoerde wijziging geen gevolg heeft op de toewijzing van de verzochte lening. (...)"* De consument erkent dus dat hij wijzigingen heeft aangebracht. Gelet daarop en op de verklaring van 11 augustus 2025 van de werkgever van de consument, is voor de commissie voldoende komen vast te staan dat de consument de wijzigingen in werkgeversverklaring 2 en de loonstrook over juli 2025 zelf heeft aangebracht.

3.11 Het gedrag van de consument kan ook niet worden 'goedgepraat' door, zo lijkt de consument te stellen, het feit dat in de door de werkgever opgestelde of afgegeven werkgeversverklaring 3 eveneens staat dat geen sprake is van loonbeslag. Nog los van het feit dat een belangrijk verschil bestaat tussen enerzijds opschorting van het loonbeslag en anderzijds opheffing van het loonbeslag, heeft de consument twee documenten vervalst om een lening te verkrijgen.

3.12 Daarbij komt nog dat de consument slechts twee dagen voor de hoorzitting de commissie heeft bericht dat hij niet bij de zitting aanwezig zou kunnen zijn. De commissie oordeelt dat voor zijn eigen rekening en risico is dat hij zodoende geen nadere toelichting heeft gegeven.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister en de duur daarvan voldoen aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit

3.13 Vervolgens toetst de commissie of Santander het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.[3] De Hoge Raad heeft bepaald dat bij *elke* gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.[4] En dit volgt ook uit de AVG.

3.14 Bij *subsidiariteit* gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registratie is om andere banken erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van fraude.

[3] Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.
[4] Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (*Santander*), te vinden op www.rechtspraak.nl.

Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het Extern Verwijzingsregister. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.

3.15 Bij *proportionaliteit* gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die Santander nastreeft met de registratie. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij of zij disproportioneel wordt geraakt in zijn of haar belang en waarom zijn of haar belang prevaleert boven dat van Santander.

3.16 De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratieduur die Santander heeft gekozen, voldoet aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registratie impact heeft op de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden. Het plegen van fraude bij de aanvraag van een krediet is echter een ernstig vergrijp. Santander mocht ervan uitgaan dat de consument de informatie die hij ten behoeve van de aanvraag voor een persoonlijke lening bij haar had aangeleverd volledig was en op waarheid berustte en dat de consument geen informatie zou achterhouden of hier wijzigingen in zou aanbrengen. Andere banken moeten tegen dergelijke gedragingen worden beschermd, zodat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister naar het oordeel van de commissie passend is.

3.17 Over de duur van de registratie van vijf jaar overweegt de commissie dat, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van deze zaak, een registratieduur van vijf jaar (en dus tot en met 8 augustus 2030) passend is. Hierbij weegt mee dat het handelen van de consument als ernstig is aan te merken, hij heeft meerdere aanpassingen verricht in werkgeversverklaring 2 en in de loonstrook van juli 2025. De consument heeft daarnaast geen spijt betuigd van zijn daden en niet meegewerkt aan het onderzoek van Santander. Bovendien heeft de consument er geen blijk van gegeven dat hij de ernst van zijn frauduleuze gedrag inziet. Al met al is een registratieduur van vijf jaar naar het oordeel van de commissie proportioneel.

Santander hoeft geen schadevergoeding aan de consument te betalen

3.18 De commissie heeft hiervoor geoordeeld dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister en de duur ervan terecht, proportioneel en subsidiair is. Daarom is er geen grond om Santander te veroordelen tot het betalen van enige schadevergoeding aan de consument.

Conclusie

3.19 De conclusie is dat Santander de registratie van de persoonsgegevens van de consument niet hoeft te verwijderen uit het Extern Verwijzingsregister. Santander hoeft ook de duur van deze registratie niet te verkorten en geen schadevergoeding aan de consument te betalen. De klacht van de consument is ongegrond en zijn vorderingen zullen worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is niet bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage – Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3. Algemeen

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

(...)

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de Fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5. Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

1. Persoonsgegevens moeten:
   a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");
   b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
   c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
   d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");
   e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");
   f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

   De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

2. (...)
3. (...)
4. (...)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
   a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
   b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
   c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
   a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
   b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
   a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
   b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
   c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv

Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.